Кандрат Крапіва

1896-1991

...І ў жніўні 1915 года мяне папрасілі пастаяць «за веру, цара і айчыну».

Нарадзіўся 22 лютага 1896 года ў вёсцы Нізок. Вучыўся ў царкоўнапрыходскай школе, у народным вучылішчы ў мястэчку Узда, у гарадскім вучылішчы ў Стоўбцах.

У 1913 годзе экстэрнам здаў экзамены на годнасць народнага настаўніка.

1930 год. Заканчвае Беларускі дзяржаўны універсітэт.

Кандрат Крапіва з жонкай

Аленай Канстанцінаўнай і бацькам Кандратам Міхайлавічам. 1930 год.

Кандрат Атраховіч – сапраўднае прозвішча драматурга.

Так тлумачыць выбар псеўданіма

Крапіва

Я ў мастацкім агародзе
Толькі марная трава.
А якая? Смех, дый годзе:
Я — пякучка-крапіва.
Я расту вось тут пад плотам
І не так даўно ўзышла,
А ўжо многім абармотам
Рукі-ногі папякла...

1922 г.

Яго кожная байка была радаснай падзеяй для чытачоў

Крапіва, безумоўна, вялікі майстар байкі і камедыі, але ён і добры лірычны паэт, і цудоўны бытапісец. Пісьменнік шырока глядзіць на жыццё і глыбока пранікае ў яго тайнікі: ён бачыць у ім і гераічнае, і трагічнае, і смешнае.

Пятро Глебка.

1941 год.

З першага дня вайны
Крапіва працуе ў газеце
Красноармейская правда"
З 1943 года і да канца вайны
 рэдагуе газету-плакат
"Раздавім фашысцкую гадзіну"

З сынам Барысам. 1942 год.

1933 г. П’еса “Канец дружбы”
1939 г. П’еса “Хто смяецца апошнім”
1943 г. П’еса “Проба агнём”
1945 г. П’еса “Мілы чалавек”
1948 г. П’са “З народам”
1953 г. П’еса “Зацікаўленая асоба”
1958 г. П’еса “Людзі і д’яблы”
1972 г. Камедыя “Брама неўміручасці”

Ролю цёці Каці ў п’есе “Хто смяецца апошнім” выконвала наша зямлячка – артыстка Лідзія Іванаўна Ржэцкая.

Таксама у яго вельмі шмат вершаў
пра вайну.

АПОШНЯЯ СТАЎКА ГІТЛЕРА

- Заядлы ігрок і упарты
Гітлер — фашысцкі пёс.
Паставіў усё ён на карту —
Гонар дзяржавы, свой лёс.

  Гебельс круціць шарманку,
  Значыць — у Гітлера туз;
  Крыкнуў ён хрыпла: «Па банку!
  Іду... на Савецкі Саюз».

  Мы адказалі: «Біта!
  Пад Растовам і пад Масквой...»
  Цяпер мы прымусім бандыта
  Расплаціцца сваёй галавой.
- ***1942***

Зброю к бою, партызаны!
Лезе ў хату госць нязваны,
Лезе к нам фашысцкі гад —
Лоб стальны, ды кволы зад.
Напралом прывык ён перці,
Хай жа прэ насустрач смерці,—
Для гасцей такіх у нас
Падрыхтованы прыпас:
З фронту — танкі ды гарматы,
З тылу — вілы ды гранаты,
З фронту — слаўныя палкі,
З тылу — вашыя штыкі.
Расквітаемся мы з гадам
Здружанымі сіламі:
Лоб стальны праб'ём снарадам,
Зад пранiжам вiламi.

Кандрат Крапіва.

80-гадовы юбілей

Грамадскасць ушаноўвае 80-гадовага юбіляра. 1976 год.

1986 год. У дзень 90-годдзя.

Уздзеншчына. Вёска Нізок – радзіма Кандрата Крапівы

У 1975 годзе прысвоена высокае званне Героя Сацыялістычнай Працы

Кандрат Крапіва тройчы лаўрэат Дзяржаўнай прэміі СССР

1941 – за п’есу “ Хто смяецца апошнім ”
1951 – за п’есу “ Пяюць жаваранкі ”
1971 – за распрацоўку праблем беларускай дыялекталогіі

У **1956** годзе ў сувязі з **60**-годдзем нададзена званне народнага пісьменніка БССР